

HELYI IPARÚZÉSI ADÓBEVALLÁS - KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ

Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén állandó vagy ideiglenes jelleggel végzett vállalkozási, iparúzési tevékenység. Az adó alanya a vállalkozó.

Vállalkozónak minősül a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző

- a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó;
- a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600.000 forintot meghaladja;
- jogi személy, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt levő jogi személyt is;
- egyéb szervezet, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt levő szervezetet is.

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparúzési tevékenység utáni adókötelezettség – így bevallás-benyújtási kötelezettség – ahol székhelye, illetőleg telephelye található. A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (Htv.) rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében a vállalkozói igazolványban ekként feltüntetett hely, ilyen hely hiányában, vagy ha több ilyen hely van, akkor a központi ügyvezetés helye, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparúzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázutat, az irodát, a fiókot, a képviselőt, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, továbbá a hang, kép, adat vagy egyéb információ (ideértve a rádió- és televízió programokat is) vezetéken, kábelen, rádió, optikai úton vagy elektromágneses rendszer útján történő továbbítását szolgáló berendezést, amennyiben annak üzemeltetése rendszeres személyes jelenlétet kíván.

I. BEVALLÁS JELLEGE

A bevallás jellege a bevallási időszakra vonatkozik.

Éves bevallás: olyan bevallás, melynek időszaka az adóév január 1. – december 31-ig tart, továbbá ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. A bevallást az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani.

Záró bevallás: akkor kell benyújtani, ha a vállalkozás átalakul, vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, egyéni vállalkozói igazolványt visszavonták, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő helyen kell jelölni.

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti a településen, de más településeken az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év május 31-éig kell benyújtani, kivéve, ha még a székhely-áthelyezés, telephely megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallás benyújtására kötelezett.

Előtársasági bevallás: a jogelőd nélkül alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdő-birtokossági társulatnak kell benyújtani, az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. A bevallási időszak sorban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésnek, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartamminősül.

Naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó bevallása: Azon adózóknál, amelyek a számviteli törvény alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választják, az adóév utolsó napját követő 150. napon kell az éves bevallást benyújtani. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év első napjával, az utolsó napja pedig a választott mérleg-fordulónappal egyezik meg.

II. BEVALLOTT IDŐSZAK

A bevallás jellegének (éves, záró, előtársasági, év közben kezdő, üzleti éves) megfelelően szükséges kitölteni.

III. ZÁRÓ BEVALLÁS BENYÚJTÁSÁNAK OKA

A záró bevallás benyújtásának okát a megfelelő helyen „X” jellel kell jelölni.

IV. BEVALLÁSBAN SZEREPLŐ BETÉTLAPOK

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is - tevékenység jellegének megfelelően - ki kell tölteni. Az A, B, C, D, E jelű lapok a nettó árbevétel levezetését, az F jelű lap a vállalkozási szintű adóalap megosztást, a G lap pedig a nyilatkozatot tartalmazza a túlfizetésről. Az A, B, C, D jelű lapok közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó kiegészítő lapot – kell kitölteni és benyújtani az adóhatósághoz. A szükséges betétlapot csak akkor lehet kitölteni, ha a megfelelő jelölőnégyzetben ezt „X” jellel jelölte!

- Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket.
- A „B” jelű kiegészítő lapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.
- A „C” jelű kiegészítő lapot a biztosítóknak kell kitölteni.
- A „D” jelű lapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.
- Az „E” jelű lapot a kockázati tőkealapoknak és a kockázati tőketársaságoknak kell kitölteni.
- Az „F” jelű kiegészítő lapot az adóalap megosztással összefüggésben szükséges csatolni, annak, aki adóalap megosztásra kötelezett.
- A „G” jelű kiegészítő lap a más adóhatóságnál fennálló túlfizetés vagy köztartozás megnevezésére szolgál. Csak akkor kell kitölteni, ha túlfizetése van vagy más adóhatóságnál (állami, önkormányzati adóhatóságnál, vámhatóságnál, illetékhivatalnál) van köztartozása.

V. ADÓALANY

Az adózó azonosításához szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. AZ ADÓ ALAPJÁNAK EGYSZERŰSÍTETT MEGHATÁROZÁSI MÓDJÁT VÁLASZTÓK NYILATKOZATA

1. Itt kell nyilatkozni azoknak a vállalkozóknak, akik a teljes adóévben a személyi jövedelemadó törvény szerint átalányadózó (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő). Az iparüzési adóalap összege a szája törvény szerinti átalányadóalap 20 %-al növelt összege. Ebben az esetben a sor végén található jelölő négyzetet is ki kell tölteni. Itt nyilatkoznak továbbá azok a vállalkozók a Htv. 52. § (26.pont a)-d) pontja, akiknek a nettó árbevétele az adóévet megelőző évben nem haladta meg a 8 millió forintot. Ekkor az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80 %-a.
2. Amennyiben az adózó a tárgyévet követő adóévben élni kíván az előbb tárgyalt lehetőséggel azt az itt található négyzetek egyikében jelölje.
3. Itt kell nyilatkozni annak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (EVA) alanya a tárgyévben, és az iparüzési adóban az egyszerűsített adómegállapítást választotta. Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját az általános szabályok szerint, illetve az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 50%-ában is megállapíthatja.
4. Az EVA alanyának nyilatkozata az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározásáról a tárgyévet követő adóévré. Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor a VII. Az adó táblázat első sorát kell kitölteni.

VII. AZ ADÓ

Az egyes sorok adatait a számviteli, vagy más egyéb illetve a helyi adókról szóló törvényben foglalt szabályok alapján kell megadni.

1. sor: A Htv. szerinti – vállalkozási szintű – éves nettó árbevétele, melynek részletezése külön lapon található (A, B, C, D, vagy E lapon)
2. sor: A vállalkozás egész szintjén felmerülő eladott áruk beszerzési értékének összege. A személyi jövedelemadóban átalányadózó, az adóévet megelőző évben 8 millió Ft nettó árbevételt el nem érő vállalkozások és az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (EVA) ezt a mezőt nem töltheti ki.
3. sor: A vállalkozás egész szintjén megjelenő közvetített szolgáltatások értékének összege. Közvetített szolgáltatások értéke: az adóalany által saját nevében vásárolt és a harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján, a szerződésben rögzített módon részben vagy egészben, de változatlan formában továbbértékesített szolgáltatás értéke. A személyi jövedelemadóban átalányadózó, az adóévet megelőző évben 8 millió Ft nettó árbevételt el nem érő vállalkozások és az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (EVA) ezt a mezőt nem töltheti ki.
4. sor: Az előző (3.) sorból az alvállalkozói teljesítmények értéke. A személyi jövedelemadóban átalányadózó, az adóévet megelőző évben 8 millió Ft nettó árbevételt el nem érő vállalkozások és az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (EVA) ezt a mezőt nem töltheti ki.
5. sor: A vállalkozási szintű – nettó árbevételt csökkentő – anyagköltség teljes összege. Az anyagköltség a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadóban átalányadózó, az adóévet megelőző évben 8 millió Ft nettó árbevételt el nem érő vállalkozások és az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (EVA) ezt a mezőt nem töltheti ki.
6. sor: A Tao tv. 7. §-a (1) bekezdésének t) pontjában meghatározott feltételekkel megvalósított alaputatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége, figyelemmel a Frascati Kézikönyv szerinti javaslatokra. A személyi jövedelemadóban átalányadózó, az adóévet megelőző évben 8 millió Ft nettó árbevételt el nem érő vállalkozások és az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (EVA) ezt a mezőt nem töltheti ki.
7. sor: A helyi adótörvény szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap. Ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparüzési adókötelezettség, akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó jogszabályok szerint – megosztani az egyes települések között. A személyi jövedelemadóban átalányadózó esetén a SZJA 120%-a, az adóévet megelőző évben 8 millió Ft nettó árbevételt el nem érő vállalkozásoknál a nettó árbevétel 80%-a, az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (EVA) az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóalap 50%-a kerül ebbe a mezőbe.
8. sor: A Htv. 39/D §-a alapján a vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos létszámának növekedése esetén – minden fő többlet foglalkoztatott után – a vállalkozási szintű adóalapból adóalap-mentességre jogosult, kivéve, ha a vállalkozás valamely Munkaerő-piaci Alapból folyósítandó, munkahelyteremtést eredményező állami támogatásban részesül. Az adóalap-mentesség mértéke minden egész fő növekmény után 1 millió Ft.
9. sor: A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap mentességének összege. A mentes adóalap-rész kiszámításához a belső telephelyre jutó adóalap-rész kiszámításakor használt adóalap-megosztási szabályokat kell alkalmazni.
10. sor: A foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekmény. Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományi létszámához képest 5 %-ot meghaladó mértékben csökken, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.
11. sor: Mentességekkel korrigált Htv. szerinti – a vállalkozási szintű – adóalap. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparüzési tevékenység után adókötelezettség, akkor ezt az összeget kell - az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint - megosztani az egyes települések között.
12. sor: Az adóalap-mentességgel csökkentett vállalkozási szintű adóalap megosztása eredményeként előálló - törvényi szabályok szerinti - települési adóalap. Abban az esetben, ha a vállalkozót nem terheli adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ebben a sorban szereplő összeg megegyezik a 10. sor összegével. Amennyiben a vállalkozót adóalap-megosztási kötelezettség terheli, az „F” lap kitöltése kötelező!
13. sor: Az adómentes adóalap önkormányzati döntés alapján.
14. sor: Az önkormányzati rendelet szerinti adóköteles adóalap.
15. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó iparüzési adó összege az önkormányzati rendelet szerinti hatályos adómérték alapulvételével.
16. sor: Önkormányzati döntés szerinti adókedvezmény.
17. sor: A helyi adótörvény szabályai szerint az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban csak annak nagyságáig. Például, ha az adózó adóévben 100.000 Ft-ot fizetett ki adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20 %-a, akkor az adott önkormányzatnál levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20 %-a, azaz 20.000,- Ft. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 12. sor összegét, akkor itt csak a 12. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó adóátalány összegét pedig 23. sorban kell szerepeltetni.
18. sor: A helyi adótörvény módosításáról szóló 1995. évi XCVIII. törvény 10. §-ának (2) bekezdése – átmeneti szabályként – a magánszemély vállalkozó esetében lehetővé teszi, hogy a kommunális beruházás miatt az iparüzési adó összegét csökkentse.
19. sor: Iparüzési adófizetési kötelezettség megállapítása. A fizetendő iparüzési adó összegét 100 forintba kell kerekíteni!
20. sor: Az adóévben adóelőlegre befizetett összeg.
21. sor: A társasági adóelőleg kiegészítésére kötelezetteknek – az adózás rendjéről szóló törvény szerinti feltöltési kötelezettség miatt befizetett összeg.
22. sor: A különbözet az iparüzési adófizetési kötelezettség, valamint az adóelőlegre kifizetett összeg és a feltöltési kötelezettség miatt befizetett összeg összegének különbsége adja (19-(20+21)). Amennyiben az iparüzési adófizetési kötelezettség nagyobb, mint az adóelőlegre kifizetett összeg és a feltöltési kötelezettség miatt befizetett összeg összege, a kitöltendő mezőbe pozitív, ellenkező esetben negatív szám kerül.
23. sor: Az adóévben megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó összege. Ez az összeg megegyezik a 17. sorban feltüntetett összeggel, ha a 12. sorban feltüntetett adó arra fedezetet biztosít.

VIII. ADÓELŐLEG BEVALLÁSA

A Htv.-ben meghatározott előlegfizetési időszakra a vállalkozóknak adóelőleget kell bejelenteniük, illetve bevallaniuk az egyes esedékességi időpontokra eső összeg feltüntetésével önkormányzatonként részletezve.

Az előlegfizetési időszak a következők szerint alakul:

- az adóköteles tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő, valamint az átalakulással létrejött vállalkozók esetén, továbbá ha az önkormányzat az adót első alkalommal vagy év közben vezeti be; akkor az adókötelezettség, átalakulás, adóbevezetés kezdő napjától az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időtartam; az előlegek bejelentését az adóhatósághoz történő bejelentkezéssel egyidejűleg kell teljesíteni;
- más esetekben az adóévről szóló bevallás benyújtási határidejét követő második naptári hónap első napjával kezdődő 12 hónapos időszak;
- az előlegeket az adóévről szóló bevallásban kell bevallani.

Nem kell adóelőleget bejelenteni, illetve bevallani:

- az előtársaságoknak,
- az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő vállalkozóknak az adókötelezettség keletkezésének adóévében,
- az adóalanyként megszűnő vállalkozóknak,
- arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

Az adóelőleg-részletek összege:

- az adóköteles tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő, valamint az átalakulással létrejött vállalkozók esetén, továbbá ha az önkormányzat az adót első alkalommal vagy év közben vezeti be; akkor a vállalkozó által az adókötelezettsége keletkezésének adóévére várható adó figyelembevételével az előlegfizetési időszakra időarányosan megállapított – az ezen időszak alatt esedékes egyes adóelőleg-fizetési időpontokra egyenlő arányban megosztott – bejelentett összeg;
- amennyiben az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónapnál nem rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének összege az adóévet megelőző adóév adójának és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójának fele;
- amennyiben az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőlegrészlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg fele.

Az adóelőlegek esedékessége az előlegfizetési időszakon belül az adóév március 15-e (eltérő üzleti év szerint működők esetében az adóév harmadik hónapjának 15. napja), illetve az adóév szeptember 15-e (eltérő üzleti év szerint működők esetében az adóév kilencedik hónapjának 15. napja).

„A” LAP - VÁLLALKOZÓK NETTÓ ÁRBEVÉTELÉNEK A KISZÁMÍTÁSA

Az „A” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, kockázati tőkealapnak, kockázati tőketársaságnak, egészségbiztosítási pénztárnak.

A kiegészítő lapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1	A Htv. szerinti - vállalkozási szintű - nettó árbevétel összege. A 2-6 sorokból számolt mező, mely megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel
2	A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72-75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott - vállalkozási szintű - nettó árbevétel-összegét.
3	Társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték.
4	Az egyéb szolgáltatások értékeként illetve egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó összege.
5	Az egyéb ráfordítások között kimutatott - az adóhatósággal elszámolt - regisztrációs adó, energia adó összege.
6	Felszolgálati díj árbevételként elszámolt összeg.

„F” LAP - A VÁLLALKOZÁSI SZINTŰ ADÓALAP MEGOSZTÁSA

A helyi iparüzési adó alapjának megosztása:

1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévvel megelőző teljes adóévben az iparüzési adóalapja (a továbbiakban: adóalap) nem haladta meg a 100 millió forintot, a következő 1.1., 1.2. vagy 2.1. pont szerinti adóalap-megosztási módszer valamelyikét köteles alkalmazni.

1.1. Személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszere

A székhely, telephely(ek) szerinti településekhez (a továbbiakban együtt: települések) tartozó foglalkoztatottak - ideértve a magánszemély vállalkozó [52. § 26. a)-d) pont] esetében önmagát is - után a tárgyévben elszámolt személyi jellegű ráfordítások arányában osztható meg az adóalap. Személyi jellegű ráfordításnak a melléklet alkalmazásában az tekintendő, amit a számvitelről szóló törvény annak minősít, és a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján költségként elszámolható. A magánszemély vállalkozó esetében az önmaga után elszámolt személyi jellegű ráfordítás címén - az említett törvényekben foglaltaktól függetlenül - 500 000 Ft-ot kell figyelembe venni. Ha a nem magánszemély vállalkozó ügyvezetője (a vállalkozónak a társasági szerződésben, az alapító okiratban képviselőre feljogosított magánszemély) után az adóévben személyi jellegű ráfordítás nem merül fel, akkor ezen ügyvezető után 500 000 forintot kell figyelembe venni személyi jellegű ráfordítás címén. A településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek esetében a ráfordítást annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezen személyek tényleges irányítása történik.

A részletszámítás a következő:

a) A vállalkozó összes személyi jellegű ráfordításának összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső személyi jellegű ráfordítások százalékos arányát.

b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalékos képvisel.

1.2. Eszközzérték arányos megosztás módszere:

A településekhez tartozó, az adóév folyamán a vállalkozási tevékenységhez használt tárgyi eszközök eszközértékének együttes összege arányában kell az adóalapot megosztani. Tárgyi eszköz mindaz a saját tulajdonú, bérelt, lízingelt eszköz, amely a számvitelről szóló törvény szerint tárgyi eszköz lehet. A 100 ezer forint beszerzési érték alatti tárgyi eszközöket - a használat idejétől függetlenül - csak az aktiválás évében kell figyelembe venni. A tárgyi eszköz értéke (eszközzérték) a tárgyi eszköznek az e melléklet szerint figyelembe veendő értéke.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozó egyrészt az említett törvények rendelkezései szerint az adóévben elszámolható értékcsökkenési leírás, a költségként elszámolható bérleti díj, lízing díj összegét veheti eszközérték címén figyelembe, ezen túlmenően azon egyébként a vállalkozás tevékenységéhez használt tárgyi eszközök után, amelyek a költségek között nem szerepelhetnek

- termőföld esetében aránykoronánként 500 forintot;
- telek esetében a beszerzési érték 2%-át

kell eszközértéknek tekinteni.

Ha az eszközérték az előbbieket szerint nem állapítható meg, akkor a számviteli törvény szerinti ingatlanok esetén a beszerzési érték 2%-a, egyéb eszközök esetén a beszerzési érték 10%-a tekintendő eszközértéknek. Ha a nyilvántartásokból a beszerzési érték nem állapítható meg, akkor beszerzési értéknek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint megállapított piaci érték tekintendő.

A településen kívül változó munkahelyen hasznosított tárgyi eszközök esetében az eszközértéket annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezek működtetésének tényleges irányítása történik, illetőleg - járműveknél - ahol azt jellemzően tárolják.

A részletszámítás a következő:

a) A vállalkozó összes eszközértékének összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső eszközértékek százalékos arányát.

b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

2.1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévét megelőző teljes adóévben az adóalapja meghaladta a 100 millió forintot, köteles a következő adóalap megosztási módszert alkalmazni.

Az adóalap olyan hányadát kell a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével (1.1. pont) megosztani, amilyen arányt a személyi jellegű ráfordítások összege képvisel a személyi jellegű ráfordítás és eszközérték együttes összegén belül. A fennmaradó adóalap-részre az eszközérték arányos megosztás módszerét (1.2. pont) kell alkalmazni.

A részletszámítás a következő:

a) Az adóalapot két részre - személyi jellegű ráfordítás arányos megosztás módszerével megosztandó és eszközérték arányos megosztás módszerével megosztandó részre - kell osztani. A személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével megosztandó adóalap-rész megállapítása az alábbi képlet szerint történik:

$$AH = \frac{VA_a}{VA_a + VA_b}$$

ahol

VA_a = az 1.1. pont szerinti összes személyi jellegű ráfordítás összege

VA_b = az 1.2. pont szerinti összes eszközérték összege

AH = a VA_a és VA_b együttes összegén belül a VA_a hányada.

Az adóalapnak az AH százalékban kifejezett hányadát a személyi jellegű ráfordítás arányában kell a települések között megosztani, az adóalapnak a fennmaradó részét pedig eszközérték arányosan kell a települések között megosztani.

b) Az adott településre eső adóalap egyenlő az adott településre a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap, valamint az eszközérték arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap együttes összegével.

2.2. A villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyese, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes végső fogyasztó részére történő villamos energia, földgáz értékesítése, illetve villamos energia vagy földgáz elosztása esetén - a melléklet 1. és 2.1. pontjában foglaltaktól eltérően - a helyi iparüzési adó alapját [39. § (1) bek.]:

a) egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén az önkormányzat illetékességi területén végső fogyasztó részére eladott villamos energia vagy földgáz értékesítéséből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt arányában,

b) villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztó számára továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége és az összes, végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége arányában

kell megosztani a székhely, telephely szerinti önkormányzatok között.

2.3. Az építőipari tevékenységet folytató vállalkozó [52. § 62.] - döntésétől függően, az 1.1., 1.2., 2.1. pontokban foglaltaktól eltérően - adóalapját következők szerint is megoszthatja:

Az adóalap 50%-át a székhelye és a Htv. 52. § 31. pontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1.1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap másik 50%-át pedig a Htv. 37. § (3) szerint létrejött telephelyek szerinti települések között, az adott településen végzett építőipari tevékenységből [Htv. 52. § 24.] származó, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegének, a vállalkozó 37. § (3) bekezdés szerint létrejött telephely szerinti valamennyi településen végzett építőipari tevékenységből származó összes, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett összes befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegében képviselt aránya szerint kell megosztani.

2.4.1. A vezetékek nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó - a 3. számú melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően - a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között a vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján számlázási címmel rendelkező vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

2.4.2. A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó - a 3. számú melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően - a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között a vezetékes távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője részére nyújtott szolgáltatás helyének címe, valamint - ha a vállalkozó vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt - a vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője számlázási címe alapján a településen az adóév első napján, a vezetékes vagy vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők számának az összes, vezetékes és vezetékek nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetője adóév első napja szerinti számában képviselt aránya szerint osztja meg.

3. Az egyes településekre eső adóalapok együttes összege egyenlő a vállalkozó adóalapjának összegével.

4. Az adóelőleg számításánál ugyanazt a módszert kell alkalmazni, mint az adó számításánál.

5. Az adóalap-megosztásra vonatkozó számításokat - a kerekítés általános szabályai alapulvételével - hat tizedesjegy pontossággal kell elvégezni.

6. A megosztás módszerét, az adóelőleg és adó számításának menetét a vállalkozónak - az adóhatóságok (állami, önkormányzati) által ellenőrizhető módon - írásban rögzítenie kell.

7. Az 1.1., 1.2., 2.1. pontok szerinti megosztási módszerek közül nem lehet azt alkalmazni, amelyek a székhely vagy valamelyik telephely szerinti település esetén nulla forint települési adóalapot eredményezne.

8. Amennyiben a vállalkozónak a székhely szerinti településen kívül legalább egy telephelye van és az adóalapot az 1.1. vagy 2.1. pont szerint kell megosztani, akkor a magánszemély vállalkozó, illetve nem magánszemély vállalkozó esetén az ügyvezető, ügyvezetők után figyelembe veendő személyi jellegű ráfordítás legalább 10%-át a székhely szerinti településhez kell kimutatni.

9. Az 1.2. pont szerinti megosztási módszer nem alkalmazható, ha a székhely szerinti településen eszközérték nem mutatható ki.